

esquerra Nacional

NÚMERO 89
DEL 18 AL 31 DE MARÇ
2008

ACTUALITAT » 4

Govern d'esquerres, govern d'Esquerra

ENTREVISTA » 6

Eduard Voltas:
«Només serem potents si
ens internacionalitzem»

IRLANDA DEL NORD » 11

**Els joves que van
fer la guerra,
de vells fan la pau**

L'AS DE BASTOS

Gent de paraula

» Som gent de paraula i complim els pactes. Per això reforçem el partit, per reforçar el Govern.

Aquest Govern se sustenta en una majoria parlamentària i Esquerra és molt important dins la cambra catalana, som la tercera força. Enfortim, doncs, el grup parlamentari per travar el Govern, i alhora reforçem també externament aquest Govern des del partit. Som gent responsable.

Ningú no ens pot marcar quina ha de ser la nostra estratègia política, la decidirem nosaltres lliurement en el si de la nostra organització. Per tant, serenitat i cap clar.

Patrícia Gomà

Diputada al Parlament

**EL FRANQUISME
CONTRA
ESQUERRA**

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

DIJOURS 27 DE MARÇ, 19 H. BARCELONA
AUDITORI DE LA FUNDACIÓ JOSEP IRLA
CALÀBRIA, 166 ◊ L1 ROCAFORT, L5 ENTENÇA

Amb els autors, **Josep Maria Solé i Sabaté** i **Oriol Dueñas i Iturbe**, i **Joan Ridaó**, president de la Fundació Josep Irla

Cal confirmar l'assistència a inscripcions@irla.cat. Tots els assistents rebran un llibre

DINAR COMMEMORATIU
12 D'ABRIL 77è ANIVERSARI
DE LA PROCLAMACIÓ
DE LA REPÚBLICA CATALANA

Més informació a
esquerra.cat/republica2008

gent d'esquerra Maite Sadurní

ÀNGEL RAMOS

Enguany esteu celebrant el vint-i-cinquè aniversari de Catalunya Ràdio. Com aneu de «crosta»?

Home, la crosta sempre surt després d'una ferida i és la manera que es pugui curar. Jo no en gasto, de crosta. A Catalunya Ràdio hi treballo gairebé des del començament i tenim la sort de treballar en un mitjà que és líder d'audiència i, en aquest sentit, és inevitable que hi hagi una certa pressió, però tenim un mitjà on els professionals ens sentim lliures i a més és un mitjà que canvia en funció dels canvis tecnològics. A la casa diem que Catalunya Ràdio s'està «icatitzant», és a dir, que també es podrà veure a temps real, com passa amb Icat FM. Jo amb això sóc una mica romàntica i penso que, no és que deixi de ser ràdio, però serà una altra manera de fer ràdio. I això està a tocar.

Quina mena de programes fas a Catalunya Ràdio?

Sense voler-ho m'he especialitzat en programes de matinada. Ara les matinades de dissabtes i diumenges treballo en un programa que es diu *Geografia Humana* que, per sort, ara, a través d'internet, la gent també pot escoltar en hores diürnes.

Sembla que a partir d'ara hi haurà un altre tractament informatiu durant les campanyes electorals. Què en penses? El tema dels blocs s'ha solucionat, finalment. Hi haurà el temps que correspongui en funció de la informació, no per quotes de partits. Hem de confiar en la professionalitat dels periodistes: que ningú en surti perjudicat i ningú en surti beneficiat perquè és més gran.

Després de la polèmica de les clíniques avortistes, s'ha de modificar la llei d'avortament?

S'ha de revisar de manera que s'adeqüi a la realitat perquè, si no, passen coses com les que han passat recentment. Quan la realitat no està emparada per les lleis, hi ha aquesta altra realitat amagada que acaba surant.

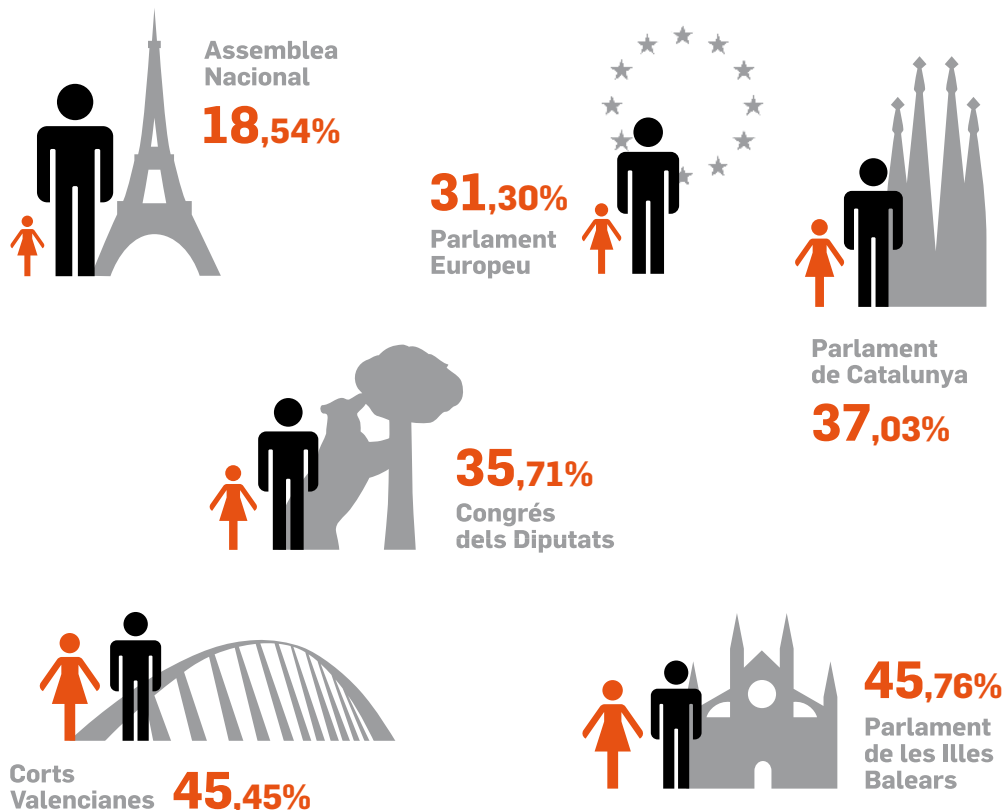

Barcelona, 1960.

Periodista.

Militant d'Esquerra-Sant Esteve Sesrovires des de 1999. Secretària de la Dona d'Esquerra-Sant Esteve Sesrovires.

infoGràfica Dones als parlaments

tribuna Guimerà com a exemple

No em refereixo al dramaturg Àngel Guimerà, que bé ens podria donar exemple de patriotisme, sinó a la localitat d'aquest nom situada a la vall del Corb, comarca de l'Urgell. Una vila medieval preciosa que mereix una visita. Mèrits turístics a banda, els simpatitzants d'Esquerra hi haurien d'acudir en peregrinació: en les eleccions del 9 de març, aquest partit hi va obtenir el 40%.

Tot té una explicació: després de gairebé tres dècades d'ajuntaments convergents, ara fa un any hi va guanyar una llista d'independents vinculats a Esquerra. Aquesta formació, en els diversos comicis al muni-

cipi acostumava a treure una vintena de vots. Ara ha pujat a vuitanta-sis. Per què deu ser? No crec que, de cop, tants veïns s'hagin fet independentistes.

El darrer dia de campanya hi vaig estar dinant amb l'alcalde i regidors. Bona gent, voluntariosa, senzilla, amb ganes de fer feina. Planejàvem un ambiciós projecte de promoció turística aprofitant la bellesa de la població. Estaven molt animats i mobilitzats, somiaven arribar al centenar de votants, la meitat del cens. Els va anar de poc. L'enhorabona.

Ara aneu i expliqueu a aquests esforçats regidors

de Guimerà i de tants altres municipis catalans amb consistori republicà, que les bases del Partit estan debatent d'abandonar el govern del país en el qual confien per portar a terme els seus projectes il·lusionants. Pensaran, amb raó, que tots plegats estem ben bojos. I si caïem en el parany que ens paren grups mediàtics hostils (la majoria) valent-se de ressentiments i ambicions d'alguns il·luminats que criden molt i no fan res, aleshores a les pròximes eleccions a Guimerà tornarem als vint vots. O menys, em temo.

Vidal Vidal

Escriptor i militant d'Esquerra

combustible per a falles

MARTA FERRUSOLA
Militant de CDC
Revista de Ràdio Tele-Taxi, març

Li molesta que el president de la Generalitat sigui andalús? Un andalús que té el nom en castellà, sí, molt. I, a més a més, penso que el president de la Generalitat ha de parlar bé el català.

ARTUR MAS
President de CiU
Catalunya Ràdio, 13 de març

Això no és una democràcia, aleshores això és una dictadura, però, però, però, diguem-ne, sí home sí... disfressada i adobada de democràcia.

DOLORS NADAL
Diputada del PP
TV3, 12 de març

La continuïtat de Rajoy és una de les majors alegries que he tingut mai.

FEDERICO JIMÉNEZ LOSANTOS
Periodista
El Mundo, 11 de març

Lo más amargo de esta derrota del PP no es que el club haya perdido, sino que la que empieza sea la última liga de lo que aún solemos llamar fútbol español.

l'enquesta

Quins han estat els motius de la davallada d'Esquerra a les darreres eleccions?

Joan B. Culla
Historiador

Segons el meu parer, molts votants del 2004 han vist la imatge i el perfil programàtic d'Esquerra eclipsats, difuminats, xuclats pel PSC dins del Govern Montilla; com que l'aliança amb el PSOE a Madrid tampoc no ha anat gens bé, una gran part d'aquesta gent va decidir quedar-se a casa. Sens dubte, la síndrome del vot útil contra el PP també ha tingut el seu efecte, però crec que menor.

Isabel Martí
Editora

La política es basa en la credibilitat de les persones, i aquí ha faltat entitat. Quan critiquen les poltrones, s'ha d'aplicar a tots els partits; és injust que es faci només amb Esquerra. Carod tenia una aurèola, suscitava un entusiasme que s'ha perdut. El pragmatisme portat a l'extrem, quedar a mercè de partits més forts, ha defraudat. No podem oblidar que la il·lusió de la gent és l'autèntic poder.

Josep Maria Pasqual
Periodista

Hi ha hagut una davallada important, però ara ja no s'han de gastar energies en això. Més que preguntar-se les raons per què tants exvotants no van votar Esquerra, cal preguntar-se les raons que poden fer que es conservi el vot i s'hi afegeixi el dels exvotants i nous votants. Per començar: més presència en els mitjans de comunicació i més penetració en la societat civil i econòmica.

Josep Ramoneda
Director del CCCB

No hi ha només una causa, sinó que n'hi ha diverses. Possiblement la més rellevant sigui que Esquerra no ha tingut present un fet elemental de la física política: a partir d'una determinada cota electoral els partits polítics només poden retrocedir. El 2004 Esquerra va arribar a la seva cota electoral amb 650.000 vots i es va equivocar pensant-se que creixeria més.

GOVERN DE LA GENERALITAT

El Govern es reforça i l'oposició en malparla

JORDI GALVES

El nomenament de Jordi Ausàs (la Seu d'Urgell, 1960) com a nou conseller de Governació reforça l'Executiu català amb la incorporació d'aquest polític de brillant trajectòria com a alcalde de la seva ciutat i diputat d'Esquerra des de 1995. La notícia ha estat rebuda positivament pels qui reclamaven que Joan Puigcercós conduís el partit cap a la reforma que ha de fer Esquerra després dels resultats del dia 9 de març. Lògicament, l'oposició parlamentària, que abans formava un altre tripartit —el format per Convergència, Unió i el PP— han aprofitat aquest reajustament governamental per criticar unànimement la decisió i per intentar desgastar el Govern malparlant tan durament de la gestió política d'Esquerra que, en la pràctica, suposava una defensa indirecta dels departaments gestionats pel PSC i per ICV. Sembla clar que, per a l'oposició, tots

els mals del Govern Montilla comencen i acaben amb Esquerra. Oblidant intencionadament l'habitual instrumentalització del Govern feta per CiU i que va culminar el gener de 2001, quan Jordi Pujol va nomenar —sense cobertura legal— Artur Mas com a conseller en cap per fer-lo conèixer com a successor, en el més pur estil mexicà del *dedazo*. Duran Lleida, també aspirant, dimitirà com a conseller de Governació, fent un cop de porta.

Res d'això ha passat ara. Esquerra ha fet una aposta per l'estabilitat interna i externa destinant Joan Puigcercós a les tasques d'organització d'un congrés nacional on s'ha d'afrontar el futur del partit i Josep-Lluís Carod-Rovira a continuar liderant la representació d'Esquerra al govern de la Generalitat, reforçat. Hem estat criticats. També ho hauriem estat si després de la fuga de vots tothom hagués fet l'orni.

a les penes, puyalades

Manuel Puyal

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presentada la Llei de presidència

LAURA PINYOL

Josep-Lluís Carod-Rovira va presentar en el darrer ple el Projecte de llei de presidència de la Generalitat i del Govern que adapta l'estructura de l'Executiu al nou Estatut i uneix en un únic cos normatiu tot el règim jurídic del president i del Govern. Carod va destacar que la norma «reforma tot l'entramat institucional i organitzatiu de la Generalitat que el Govern té el mandat d'afrontar».

Es regula l'elecció, l'estatut personal i les atribucions del president, la composició, les atribucions, l'organització i el funcionament del Govern. Però la gran novetat de la Llei és que preveu i regula la figura del vicepresident, que no sols assumeix les competències del conseller primer com convocar i presidir el Consell Tècnic, coordinar i supervisar l'activitat de les delegacions territorials del Govern, exercir la suplència i la substitució del president en cas d'absència, malaltia, impediment o cessament, sinó que, alhora, esdevé titular del departament que li assigni el president i té la potestat de nomenar viceconsellers.

Només el president i el vicepresident poden crear viceconselleries en àmbits específics, com la d'affers exteriors, mentre que els consellers només podran nomenar comissionats. En termes protocolaris, tant el vicepresident com el conseller primer tenen una posició preeminent respecte de la resta de consellers.

Carod va destacar que «es flexibilitza l'estructura del Govern, que podrà tenir fins a tres composicions diferents: una constituïda pel president i els consellers; una segona que incorpori un conseller primer i, finalment, una tercera formada pel president, el vicepresident i els consellers. El Govern podrà escollir la seva composició més idònia en funció de les necessitats de cada moment».

Esquerra
fa una aposta
per l'estabilitat
interna
i externa

GOVERN DE LA GENERALITAT

Pla de Museus: canviar per millorar

Façana del Museu
d'Arqueologia

JORDI GALVES

Saludat recentment per 39 directors de museus de Catalunya, el nou Pla de Museus de Catalunya posa de manifest que la gestió d'Esquerra al capdavant del Departament de Cultura no només és molt ambiciosa i nova respecte de les inèrcies anteriors, sinó que també demostra una nova manera de contribuir a la fortalesa de la cultura catalana, una nova manera de fer política en favor del país, que mira més que cap altra cosa la llarga permanència en el temps de les millores projectades. En aquest sentit, el fet que el conseller i el secretari del Departament de Cultura —així com molts dels seus col·laboradors— siguin independents, sense adscripció política, demostra amb fets concrets que Esquerra privilegia el treball dels més competents en la societat catalana per sobre de les aspiracions dels propis militants a ocupar càrrecs públics.

El sector de la cultura és especialment difícil i controvertit de gestionar en qualsevol país perquè la independència i la disparitat de criteri és una bandera irrenunciable de qualsevol cos intel·lectual amb personalitat i poder d'influència. Però, a més a més, en el cas català, la cultura té una poderosa funció emblemàtica i representativa, gairebé guardiana de la identitat profunda de la nació, de les essències de la nostra personalitat col·lectiva. Ha estat el refugi natural del nacionalisme polític. Les controvèrsies en matèria cultural solen tenir una gran intensitat.

El Pla de Museus vol acabar amb la manca de millora que avui pateixen dos dels nostres principals museus, el d'Arqueologia, de venerable memòria i autèntica joia patrimonial, i el d'Història de Catalunya, de recent constitució i que no pot créixer ni progressar en l'actual situació. Per consolidar-los s'ha decidit d'integrar-los en un futur gran museu de Catalunya que, juntament amb el d'Etnologia —que encara no ha estat creat però que el Govern té l'obligació de crear—, tindria unes dimensions i una personalitat tan rotundes que cap Govern posterior, de qualsevol color polític, podria deixar d'alimentar financerament i augmentar. Un museu tan ric i amb un plantejament tan novedós que constituís un museu català d'important relleu internacional.

El projecte del Pla de Museus preveu crear una xarxa que integri tots els principals museus locals —¿Es podria pensar en fer una gran museu de Catalunya sense incloure els museus escampats per tot el territori?—. És una política valenta que creu que la presentació pública de les Ciències Socials necessita un revulsiu a Catalunya. Un museu que parli de les formes de la vida catalana, per dir-ho amb paraules de Ferrater Mora, que parli dels fets del passat i de la inequívoca ambició de perdurar en el temps, un dels trets essencials de la personalitat catalana. No es tracta d'un aspecte menor, estem decidint com volem mostrar-nos al món del segle XXI.

GOVERN DE LA GENERALITAT

La feina embastada a Governació

JORDI TRILLA

La gestió de Joan Puigercós com a conseller de Governació i Administracions Públiques es pot sintetitzar en el foment de l'equilibri territorial a través del suport als municipis. Això s'ha pogut veure en l'àmbit de l'administració local, el de la funció pública i la seva modernització, però també en el de les telecomunicacions i l'acció ciutadana.

Un bon exemple d'aquesta voluntat ha estat el reconeixement de la tasca de l'electe local en els petits municipis amb el decret que instaura una compensació econòmica als alcaldes de municipis menors de 2.000 habitants.

Puigercós deixa en herència al nou conseller Jordi Ausàs tres lleis de gran transcendència ja embastades: la Llei d'organització territorial, que ha de permetre l'articulació de l'administració catalana en vegueries, per donar pas a un model de país més equilibrat territorialment; la Llei electoral, que ha de dotar el nostre país d'un sistema electoral propi; i la Llei de consultes populars, que ha de fer possible la participació popular en decisions d'importància mitjançant, per exemple, referèndums.

L'APUNT

Amb el món local

» Des del Departament de Governació, amb el nou conseller al capdavant, Jordi Ausàs, impulsarem fermament les iniciatives endegades per Joan Puigercós. Tenim compromisos importants amb el món local que ens han de permetre reforçar la qualitat democràtica i la transparència de les administracions. Reforçarem les polítiques de reconeixement i cooperació amb els ajuntaments catalans, posarem èmfasi en modernitzar la funció pública i treballarem per millorar la qualitat dels serveis. Braç a braç amb el món local serem capaços de teixir un país més equilibrat territorialment, més modern i ambiciós, i més lliure.

Jaume Oliveras

Secretari general
de Governació

PARLAMENT DE CATALUNYA

**Maria Àngels Cabasés,
nova diputada**

ESQUERRA

Maria Àngels Cabasés serà diputada al Parlament de Catalunya en substitució de Jordi Ausàs, que el 13 de març va renunciar a l'escó que ocupava des de 1995 després de ser nomenat conseller de Governació i Administracions Públiques.

Cabasés va ocupar el número 4 de la candidatura d'Esquerra a la demarcació de Lleida a les eleccions al Parlament de 2006.

La nova diputada és doctora en Economia, ha estat vicedegana de la Facultat de Dret i Economia de la UdL i actualment dirigeix el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC).

ILLES BALEARS

**El PSM abandona
Unitat per les Illes**

UNITAT PER LES ILLES

L'endemà de les eleccions a les Corts de l'Estat espanyol Biel Barceló, secretari general del PSM, va anunciar que la seva formació es desentenia d'Unitat per les Illes a causa dels mals resultats i del fet que no hagués obtingut representació.

Joan Lladó, president d'Esquerra-Illes, va valorar de manera positiva l'experiència de la coalició perquè «va servir per apropar posicionaments entre els partits dels països, tot i no obtenir representació, va servir per guanyar la batalla ideològica ja que la resta de partits han adoptat reivindicacions nostres».

Eduard Voltas
**Secretari de Cultura
de la Generalitat de Catalunya**

**«Només serem
potents si ens
internacionalitzem»**

JORDI GALVES

Un editor independent com a secretari de Cultura. Això s'accepta bé?

Efectivament, vinc del món de l'empresa i no tinc carnet del partit, però hi ha una complicitat de fons i un compromís actiu, des que tinc ús de raó, amb l'independentisme. Haig de dir que m'he sentit molt ben acollit.

Una de les prioritats del Departament és la llei del cinema.

Volem bastir una cinematografia catalana i en català, industrialment potent i comercialment viable. Això implica intervenir en totes les fases de la cadena: producció, distribució i exhibició. Ja hem presentat la reforma dels ajuts a la producció de cinema, que crea les condicions perquè a Catalunya es pugui produir cada any una quantitat significativa de pel·lícules en versió original catalana i ben finançades. És la primera vegada que passa, i ha calgut que Esquerra gestionés la Conselleria per fer-ho possible. Ara bé: les pel·lícules no les fa el Govern, sinó els productors i els directors. Ara és el seu torn.

Com actuareu en les altres fases de la cadena del negoci cinematogràfic?

La distribució i exhibició de les pel·lícules en català l'hem d'afrontar a través de mesures noves i imaginatives de foment, i probablement també amb mesures legislatives. Volem que el 2010 hi hagi una xarxa

«Ens trencarem la cara pel cinema català, per una producció, distribució i exhibició de qualitat, econòmicament viable»

de sales potent que exhibeixi cinema en català en condicions d'igualtat amb el castellà. És un dels grans projectes de legislatura de la Conselleria, i hi estem compromesos.

La Generalitat pot subvencionar la producció de cinema en diverses llengües?

És perfectament compatible que Catalunya sigui un centre de producció cinematogràfica de referència a nivell europeu en diverses llengües, i que al mateix temps es faci molt i bon cinema en versió original catalana. Les dues coses són compatibles, i si ho fem bé, l'una pot retroalimentar l'altra.

Alguns pensen que es fa poc pel català mentre d'altres diuen que es margina el castellà.

Les indústries culturals estan cada dia més globalitzades i l'autarquia lingüística no és viable. El cercle virtuós en el qual han

EDUARD VOLTAS

Barcelona, 1970

Llicenciat en Ciències de la Informació per la UAB. Professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna. Ha estat cap de redacció de la revista *El temps* i director de les revistes *Sapiens* i *Descobrir Catalunya*. Autor del llibre *La Guerra de la Llengua* (editorial Empuries 1996). Editor de Sapiens Publicacions. Des de finals del 2006 és secretari de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Està casat amb una formenterera i manté una intensa relació amb aquesta illa. Diu que un dia o un altre se n'hi anirà a viure.

GENERALITAT DE CATALUNYA

d'entrar les indústries culturals en català té molta relació amb dos factors. Primer: que la indústria cultural sigui un sector estratègic de l'economia. I això vol dir com més activitat millor, i en diverses llengües. I segon: internacionalització. Les empreses que aquí actuen en català han de tenir capacitat per anar a fora i, allà, operar en altres llengües. Aquesta és l'estratègia del segle XXI.

La reglamentació no sempre és ben vista. Per què cal una llei del cinema?

Avui no tenim cinema en català i n'hem de tenir. No es produeixen pel·lícules en català industrialment potents i econòmicament viables, i s'han de poder fer. No tenim una xarxa de sales de cinema que projectin cinema en la nostra llengua, i la necessitem. Es tracta de fer un canvi històric.

Per què la política realitzada des dels departaments gestionats per Esquerra té, de vegades, una projecció pública tan negativa?

Realment, el relat que fan alguns mitjans de comunicació de la nostra acció de Govern és molt injust. Són només alguns mitjans, però són molt

«No tancarem el museu d'Arqueologia. El sumarem al d'Història i al d'Etnologia i el potenciarem»

poterosos i tenen molta capacitat d'influència. Esquerra està governant bé, però els punts conflictius s'exagereixen i fins i tot es caricaturitzen. Puc admetre errors propis, però l'hostilitat d'alguns mitjans només s'explica per una qüestió ideològica i de poder.

La indústria editorial catalana no està en mans d'afins al PP?

La indústria editorial catalana és molt potent i ens n'hem de sentir orgullosos. D'una banda, tenim un sistema d'editors independents en llengua catalana que fan una tasca espectacular al donar vida al llibre en català competint en el mercat, és a dir fent bons llibres, promocionant-los i venent-los. Obro parèntesi: precisament aquest Sant

Jordi llancem un ambiciós Pla de Foment de la Lectura que té molt present la realitat d'aquests editors. D'altra banda, al país hi ha grans grups editorials que també editen llibres en català. Em nego a creure que una cosa anul·la l'altra. És perfectament compatible fer polítiques de foment de l'edició en català de les grans empreses i dels mitjans i petits editors.

Quina rebuda ha tingut el nou Pla de museus?

N'estem molt contents. La pràctica totalitat del sector l'ha saludat amb un «ja era hora». El sistema de museus en el territori estava molt desatès, i el Pla això ho té molt en compte. Hi ha hagut un punt del Pla, però, que ha resultat polèmic. Es tracta de la creació d'un nou Museu Nacional, com a resultat de la suma dels actuals Museu d'Història de Catalunya i Museu d'Arqueologia de Catalunya, més la Xarxa de Museus d'Etnologia. Tenim un museu d'història que va ser un encert polític del president Pujol, però que si el mires amb ulls d'avui de seguida t'adones que no reuneix les condicions que s'esperen d'un museu d'una nació d'Europa amb mil anys d'història. Ja va néixer

petit. I el d'arqueologia, tothom sap que necessita un fort revulsiu. La Catalunya regional potser es pot permetre aquesta situació. La Catalunya nacional, segur que no.

Hi ha un manifest amb més de mil persones contra el Pla.

No és contra el Pla, és contra aquest punt concret del Pla. Dit això, el que m'estranya és que no n'hi hagi més de deu mil, de signants, perquè tal com està escrit jo també el signaria. El que passa és que s'hi diuen coses que no són certes. Potser hi ha hagut un problema de comunicació i, si cal, farem un esforç per explicar-nos millor. Escoltarem tothom i enriquem el projecte amb les aportacions constructives que se'ns facin arribar. I sobretot, que quedi clar: no tancarem el Museu d'Arqueologia. La nostra idea és sumar-lo al d'Història i al d'Etnologia per fer-ne un de més potent. Potenciarem l'equip del Museu, els professionals, la col·lecció, la recerca. I, en paral·lel, posarem en marxa el Pla Integral de l'Arqueologia per primera vegada en 30 anys. Aquesta legislatura, n'estic segur, serà recordada com un abans i un després molt positiu per al món de l'arqueologia.

ELECCIONS MUNICIPALS. PERPINYÀ

La majoria d'Alduy sota sospita de tupinada

Joan Puigercós va presidir la presentació de la candidatura d'esquerreres de Perpinyà, encapçalada per Jacqueline Amiel-Donat, al centre de la fotografia.

JOAN RIDAURA

Els resultats electorals a Perpinyà deixen a Esquerra una sensació agre dolça. L'independentisme obté representació a l'Ajuntament de Perpinyà per primera vegada a la història a través de l'elecció d'Enric Vilanova, que anava de número 6 a la llista Nouvelle Union avec la Gauche (Nova Unió amb l'Esquerra), fet que permetrà a Esquerra desenvolupar una activitat a la primera línia política de la capital del Rosselló. Tanmateix, de moment no serà possible fer-ho des de govern, ja que la llista de què Esquerra formava part no ha pogut superar la llista de Jean-Paul Alduy.

Aquesta candidatura va obtenir 18.498 vots que no van servir per superar la UMP de l'alcalde actual, Jean-Paul Alduy, que va obtenir 19.072 vots.

La llista d'esquerres estava encapçalada per Jacqueline Amiel-Donat i estava formada pel Parti Socialiste (PS) d'Amiel-Donat, els socialistes escindits de Jean Codognès, el Parti Communiste Français (PCF), el Mouvement Démocrate (Mo-

Dem), el Parti Radicale de Gauche (PRG), Lutte Ouvrière (LO), el Mouvement Républicain et Citoyen (MRC), CDC i Esquerra.

Aquest resultat tan ajustat —574 vots— ha aixecat sospites per part de l'oposició, que ha acusat de tupinada el procés electoral, perquè hi ha proves que 251 vots es van aconseguir de manera fraudulenta i demana que es repeteixin les eleccions.

En un recompte de vots molt ajustat, la policia va detenir el president d'una mesa que havia afegit a les urnes paperetes amb el vot a favor d'Alduy, fet que va generar molta tensió entre els partidaris d'una i altra opció política. Val a dir que els presidents de mesa els nomena l'alcalde i que, després del recompte definitiu per part del procurador, l'escrutini continuava donant la victòria a Alduy.

Davant la incertesa de si s'hauran de repetir les eleccions a Perpinyà per garantir la transparència democràtica i un vencedor clar en un procés net, Esquerra valora positivament la consecució de l'acta de regidor com un fet que normalitza l'independentisme a Catalunya Nord.

Esquerra obté per primera vegada un regidor a Perpinyà

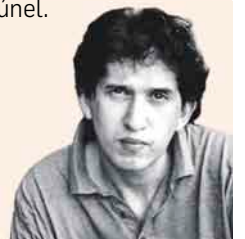
L'APUNT

El final del túnel

» Les eleccions municipals i cantonals a Catalunya Nord han estat de ben segur les més disputades dels darrers anys. A dos mesos de les eleccions semblava que estava assegurada la reelecció del batlle de Perpinyà, Jean-Paul Alduy, però en les últimes setmanes l'oposició s'ha organitzat amb un objectiu molt clar: el canvi. Tot i que Alduy va modernitzar la política local de Perpinyà quan el 1993 va rellevar el seu pare al capdavant del consistori, en aquest darrer mandat la seva gestió s'ha encatllat i això ha estat el pretext de les forces polítiques per girar la truita i derrotar la nissaga que governa la capital del Rosselló des de 1959.

Tot i això, el fenomen TEA —tots excepte Alduy—, amb la participació de socialistes, comunistes, liberals i catalanistes s'ha acabat percebent com a contradictori i els ha restat credibilitat a l'hora de ser l'alternativa.

Aquestes eleccions han servit per normalitzar la presència de candidats catalanistes a les llistes importants. Ens espera un mandat amb grans esperances pel catalanisme, que sembla que després de molts anys veurà la llum al final del túnel.

Joan-Lluís Lluís
Escriptor

ELECCIONS MUNICIPALS. CATALUNYA NORD

Petit pas endavant als ajuntaments

JOAN RIDAURA

Les eleccions municipals que han tingut lloc a Catalunya Nord el 9 i 16 de març han deixat un gust agre dolç. A més de portar Enric Vilanova a l'Ajuntament de Perpinyà, Esquerra ha obtingut també representació a Fontpedrosa, amb Joan Jaume Prost; a Fillols, amb Isabel Duran; a Vallestàvia, amb Joan Pere Garcia i Joëlle Scheepmaker; i a Portvendres, amb Lluís Nivet, que han de ser l'eina de major implantació i creixement de

l'independentisme a les comarques del nord del país.

Tanmateix, cal lamentar la derrota de la llista d'esquerres de Prada per tan sols 24 vots, amb la participació d'Esquerra. Així com la derrota a Bao on, per poc més d'un centenar de vots, la llista on participava Esquerra s'ha quedat sense representació.

Els resultats revelen que, tot i l'avenç independentista a l'àmbit municipal nord català, encara queda molta feina per fer per normalitzar aquesta opció política.

Joan Ridaura i Joan Puig a la presentació a Prada dels candidats d'Esquerra a les eleccions municipals

La reivindicació per treure la cimentera del nucli urbà de Montcada i Reixac

MARTA AGUILAR

Ja fa temps que Montcada i Reixac viu els problemes derivats de l'activitat industrial d'una empresa cimentera.

El debat originat en el si d'aquesta població s'ha centrat en la possible conveniència o no de substituir la crema, per part de l'empresa, de combustibles fòssils —el que utilitza actual-

ment— per biomassa.

Recentment, el Departament de Medi Ambient, un dels actors importants en aquest procés i l'òrgan que té la darrera paraula en aquesta decisió, ha anunciat la seva voluntat d'ajornar l'autorització a l'empresa per a la crema de llots procedents del tractament d'aigües a les depuradores —biomassa—

fins que aquesta garanteixi la incorporació real d'una sèrie de mesures per al control d'emissió de partícules a l'aire.

En aquest debat, Esquerra ha posat de manifest reiteradament que la problemàtica mediambiental atmosfèrica que pateix la ciutat, que està emmarcada en la denominada zona 2 de protecció especial sobre l'emissió de partícules en suspensió (PM_{10}), es veu agreujada per l'activitat que genera la cimentera.

En aquest sentit, la reivindicació d'Esquerra és clara: primer, abans de validar qualsevol autorització a l'empresa, cal garantir que l'activitat de la cimentera no té cap incidència sobre la població i, després, cal treballar per aconseguir el trasllat de l'empresa a un altre indret per tal de modernitzar completament la instal·lació de la cimentera, disminuir l'impacte mediambiental regular que genera i, sobretot, reduir al màxim l'impacte sobre la població.

L'APUNT

El valor de la transparència

» De nou, la dubtosa gestió d'un conflicte ha fet desdir la Direcció General de Qualitat Ambiental.

La idea no és dolenta: si cremem llots de depuradora (biomassa) en comptes de coc de petroli (molt contaminant), reduïm la contaminació. Només cal demostrar-ho.

Però aquí és on s'han torçat les coses: en lloc de prendre la iniciativa, fer les proves, publicar els resultats i aplicar el rigor, la transparència i la participació ciutadana, s'ha optat per l'opacitat i per mantenir un pols inútil amb els representants locals i amb els col·lectius socials que s'hi han oposat.

La transparència és un valor, i en aquest cas ha brillat per la seva absència.

Mentrestant, la pregunta ja és una altra: què hi fa, una cimentera, al nucli urbà de Montcada l'any 2008?

Quim Sangrà

President de la Comissió Sectorial de Medi Ambient i Energia d'Esquerra

EXPERIÈNCIES MUNICIPALS » CASTELLVELL DEL CAMP

Minuts Menuts concilia la vida laboral, personal i familiar

CRISTINA GÓMEZ

Èxit rotund en la posada en marxa de l'experiència pilot del programa Minuts Menuts a Castellvell del Camp (Baix Camp). Aquesta és la valoració que fa el grup municipal d'Esquerra al municipi després d'apreciar el bon grau d'acceptació del programa els tres primers mesos de funcionament.

Aquesta iniciativa, promoguda per la Secretaria de Polítiques Familiars i Drets de Ciutadania de la Generalitat de Catalunya que encapçala Carme Porta, i gestionada per la regidoria de Política Social i Famílies, té com a finalitat oferir a les famílies amb infants de 0 a 3 anys un servei de guarda de nens i

nenes per donar resposta a aquelles necessitats no previstes o puntuals i, així, ajudar-les a conciliar la vida laboral, personal i familiar. En aquest cas concret, els nens i nenes d'entre 0 i 3 anys representen el 6% de la població (151 infants) i en els tres primers mesos d'experiència ja s'han realitzat fins a 750 serveis, amb una mitjana de 5,3 atencions al dia. El servei, que s'ofereix de 17.30 h a 20.30 h, de dilluns a divendres, i de 9 h a 13 h els dissabtes, se situa físicament en una llar d'infants i es presta al preu d'un euro l'hora. A més a més, hi ha la possibilitat d'acollir germans fins als 6 anys.

El finançament d'aquest programa es distribueix en un 50%, que

assumeix l'Estat espanyol, el 25% la Generalitat de Catalunya i el 25% l'Ajuntament. Seguint aquest criteri, l'Ajuntament de Castellvell del Camp hi ha destinat un total d'11.000 euros.

L'èxit d'aquesta experiència s'ha basat en la complicitat concreta amb l'equip educatiu de la llar d'infants i en la capacitat d'adaptar l'horari a les necessitats de les famílies, també en moments puntuals del calendari (Nadal, Setmana Santa, mes d'agost). Atès el bon funcionament d'aquesta experiència pilot, l'equip de govern municipal ha decidit donar continuïtat al programa durant l'any 2008.

Nicolau Battestini, un home del president Macià

RAFAEL BATESTINI és metge i fill de Nicolau Battestini.

Els avis de Nicolau Battestini i Galup —nascut a Barcelona el 28 de juny de 1895— procedien de Còrsega, Puerto Rico, Polònia i Catalunya; quatre països amb veïns cobejosos, fet que condicionà la seva personalitat, convertint-se ben aviat en un catalanista actiu.

De primer, amb la Solidaritat Catalana; després va seguir Cambó fins que va ser ministre a Madrid, i a partir d'aquell fet es decantà per la creixent figura de Francesc Macià.

Com a president del Casal Català de Gràcia, participà en actes contra la dictadura de Primo de Rivera: contribuí, per exemple, a tasques de suport en els Fets de Prats de Molló.

Amb el retorn de Macià, fou un dels fundadors d'Esquerra Republicana de Catalunya, presidint la Federació de Barcelona i sent diputat al Parlament.

La mort del president Macià, que el distingí sempre amb el seu afecte fou un cop molt dur.

Per la seva condició professional de metge, centrà la tasca de diputat com a ponent

d'un seguit de lleis de l'àmbit sanitari.

Arran de l'assassinat dels germans Badia pronuncià un parlament molt valent que el va posar en el punt de mira dels «incontrolats» que ja adobaven el terreny de la malarada guerra civil.

Pel fet de parlar anglès, el president Companys li encarregà que acompanyés un jove diputat indi, que venia amb el líder laborista britànic Clement Atlee i altres diputats del seu partit, per oferir suport a la República. El 1947, aquell diputat de nom Pandit Nehru esdevindria primer ministre de l'Índia, que acabava d'assolir la independència.

Battestini fou dels darrers diputats a partir cap a l'exili, el 25 de gener del 1939, just un dia abans de l'arribada dels feixistes a Barcelona.

Fou internat en un camp de concentració al Voló. Posteriorment es féu càrrec de la direcció d'un petit hospital i finalment s'instal·là a Montpeller, on el mateix octubre de 1940 ens reunírem els meus pares, el meu germà i jo. Aquí passarem la Segona Guerra Mundial.

Catalanista actiu des de ben jove, fou un dels fundadors d'Esquerra

Pensant en poder tornar a Catalunya, el meu pare va rebutjar una oferta de Lázaro Cárdenas per ser cap de servei en un hospital de Mèxic. I el 1946, acollint-se a una «amnistia», tornà a Barcelona, on pogué treballar i refer una petita clientela.

Veí la mort del dictador i el restabliment de la Generalitat de Catalunya i morí el 26 d'octubre del 1981, a la seva casa de Barcelona, envoltat dels qui l'havíem estimat.

El seu enterrament fou presidit per Heribert Barrera, aleshores president del Parlament. S'hi digueren força elogis, tal volta el més encertat fou el de l'escriptor Joan Lluís i Pallarès que, abraçant els meus fills els digué: «Heu d'estar orgullosos del vostre avi. Proclamà la República i fou un dels homes del president Macià.»

Una vocació mèdica

Nicolau Battestini fou un dels fundadors del Sindicat de Metges de Catalunya (1919), redactor en cap dels *Annals de Ciències Mèdiques* i director de la revista catalana *Arts Medica*. President-Delegat de la Protecció de la Infància fins al 1936, any en el que passà a ésser President de l'Obra del Segell Pro Infància. El 1938 guanya per concurs oposició el càrrec de director de l'Hospital General de Catalunya, l'actual Hospital de Sant Pau.

Barcelona, 6 de desembre de 1932.

Sessió inaugural del Parlament de Catalunya.

D'esquerra a dreta els diputats d'Esquerra: Josep Fontbernat, Josep Soler i Pla, Pere Comas, Jaume Selves, Nicolau Battestini, Francesc Macià, Ricard Palacín, Francesc Farreras i Duran, Antoni Rovira i Virgili, Jaume Serra i Hunter i Domènec Palet.

IRLANDA DEL NORD

Els joves que van fer la guerra, de vells fan la pau

Passejant pels carrers del centre de Belfast podem arribar a pensar que ens trobem en una ciutat europea més, pròspera i amb una clara projecció al turisme. En canvi, caminant uns metres enllà ens endinsem als barris de la classe treballadora i ens trobem amb els signes i símbols d'un conflicte que no s'ha acabat i que ha deixat més de 3.000 morts en un territori on viuen poc més d'un milió i mig de persones. Tant en els barris catòlics com en els protestants topem amb murals que ens recorden les víctimes de tots dos bàndols.

Aquesta imatge de la capital de l'Ulster pot ser una petita mostra de com està la situació al nord d'Irlanda. El procés de pau iniciat el 1993, que va acabar amb la signatura dels Acords de Divendres Sant de 1998, avança amb pas ferm cap a la consecució dels seus objectius. Però això no significa que es pugui donar per tancat un conflicte de més de 40 anys on les ferides i, sobretot, la seva causa principal —el domini britànic dels sis comtats del nord d'Irlanda—, no s'han resolt.

En les darreres setmanes Ian Paisley ha anunciat la seva intenció de deixar de ser primer ministre d'Irlanda del Nord al maig per deixar pas a algú del seu partit, el Democratic Unionist Party (DUP). Les raons del seu adéu no acaben de ser clares, però tot apunta que la decisió té alguna cosa a veure amb la dimissió el mes passat del seu fill —també diputat—, implicat en un cas de corrupció. A això s'hi sumen les nombroses crítiques rebudes per les fotos on apareixia somrient amb el vicepresident de l'executiu d'Stormont, Martin McGuinness —del Sinn Féin—, que els va fer guanyar el sobrenom de *Chuckle Brothers*, els Germans de la Rialleta.

La trajectòria de Paisley destaca per la seva lluita incansable a favor del protestantisme i el manteniment de la sobirania britànica sobre els sis comtats del nord de l'illa. El seu to agressiu i contundent han marcat la seva trajectòria política i el van fer ser conegut com l'Home No per

la seva negativa a qualsevol acord amb els catòlics. Ordenat sacerdot el 1946, va ser fundador del DUP i de l'Església Lliure prebisteriana de l'Ulster. Se li coneixen declaracions com ara que «el Sant Pare és l'anticrist», «els catòlics són els adoradors del diable» i «els homosexuals són el mal absolut», així com la promesa de «destruir el Sinn Féin i el republicanisme en general».

Malgrat això, no va ser fins l'any passat que ell i el seu partit van accedir per primer cop a dir «sí». I van dir sí a un dels punts principals dels Acords de Divendres Sant. Després de 5 anys de suspensió de l'autogovern per la manca d'entesa entre unionistes i republicans, la celebració de les eleccions va marcar un abans i un després en el conflicte: per primer cop a la història es formava un govern d'unitat entre les dues principals forces polítiques d'ambdues comunitats apostant de forma inequívoca per la normalització política, la millora del benestar social i la igualtat de drets civils per a tots els ciutadans.

El paper del Sinn Féin en aquest moment va ser fonamental. L'aposta estratègica dels republicans de basar l'activitat política en la via pacífica i democràtica ha estat el factor que ha propiciat l'encarament d'una via resolutiva. La seva valentia ha estat recompensada a les urnes en passar de ser la quarta força a la segona i desplaçar els republicans moderats de l'SDLP com a primera força entre la comunitat catòlica.

L'activitat del Sinn Féin no es limita al nord. Des de fa anys, el partit recupera progressivament el seu espai a la República d'Irlanda amb un discurs marcat per la necessitat de la pau i la reunificació de l'illa i la millora de la qualitat de vida dels irlandesos.

Així doncs, podem veure com, pas a pas, el camí cap a la Irlanda unida va fent cap, malgrat obstacles i entrebancs. I és que en els pròxims anys està en joc superar de manera irreversible el conflicte o bé tornar enrere cap a tot allò que els murals dels barris de Belfast ens recorden que no fa pas tant era una realitat.

Un nen jugant a futbol a Derry, amb un mural de fons recordant la massacre del Diumenge Sagnant de 1972.

ARSENI ARMENGOU
és llicenciat en Ciències del Treball

El castellers fan pinya arreu del món

MIQUEL FERRET

Vilafranca del Penedès, 1971

Polític, mestratge en Gestió Pública. President dels Castellers de Vilafranca.

Castellers de Vilafranca

Els «verds», una de les colles més emblemàtiques del país, enguany celebren 60 anys, culminant un dels projectes de més rellevància internacional: l'exportació del fenomen casteller a Xile.

Fa nou anys, Luis Carrasco, estudiant xilè a Barcelona, descobreix el món casteller i queda captivat per la suma d'esforç, alegria, solidaritat i desafiament d'aixecar un castell amb la cooperació de tothom. Carrasco comprèn que a través dels castellers es pot oferir als xilens la possibilitat de cohesionar una societat individualista hereva de la dictadura de Pinochet.

A partir d'aleshores, els Castellers de Vilafranca i Carrasco es posen a treballar conjuntament per portar els castells a Xile.

www.castellersdevilafranca.cat

POL PAGÈS

Com s'exporta el fenomen casteller dels Països Catalans a Xile?

Amb les ganes i tenacitat de molta gent; especialment de Luis Carrasco, Josep Cabré i Àlex Sánchez, de l'anterior junta directiva dels Castellers de Vilafranca; de l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya i Xile; de la col·laboració d'empreses catalanes amb presència al país andí, i de molts particulars anònims que hi han contribuït.

Què heu aconseguit amb el projecte?

De moment ja s'han fundat dues colles castelleres als suburbis de Santiago de Xile i dues més estan en procés de constitució. Aquest gener 150 castellers van viatjar al país sud-americà per fer actuacions en diferents ciutats i consolidar, així, el fenomen casteller.

Quina rellevància va tenir la vostra arribada?

Va ser espectacular. La gent es va abocar literalment al carrer per veure les nostres actuacions, els canals de televisió feien connexions en directe, copàvem portades

«Tots els castells que aixecàvem estaven coronats per l'estelada»

de tots els diaris i la gent ens demanava autògrafs com si fóssim estrelles de rock.

Us esperàveu aquest tipus de rebuda?

No, fins i tot hi va haver unanimitat en els mitjans de comunicació, tant si tenien una línia editorial favorable com desfavorable de Pinochet, cosa poc habitual.

De quina manera fèieu d'ambaixadors dels Països Catalans?

Tots els castells que aixecàvem estaven coronats per l'estelada i la bandera xilena. Tothom sabia que érem catalans, i se'ns presentava com a això. A més a més, s'ha de destacar que els xilens han mantingut tot el lèxic casteller original. És molt curiós sentir-los parlar d'*enxaneta*, *folre* o d'un *tres de vuit*.

Com són les colles castelleres de Xile?

Hi ha molta gent jove, i això fa que sigui difícil construir determinades estructures que requereixen persones de determinada complexió física.

Quines són les principals dificultats per fer reeixir les colles castelleres?

Sobretot, la formació. Cal que algú experimentat ensenyi les tècniques de construcció de castells, que no són fàcils. Aquest aspecte és important i fa falta paciència.

Què poden aportar els castells a la societat xilena?

Cohesió. Després de la dictadura de Pinochet, els xilens es van tancar en ells mateixos i van crear dos bàndols oposats. Gràcies a les colles castelleres molta gent dels barris es coneix i coopera amb independència de la seva condició social i política. És una metàfora de la societat.

Què tenen d'especial els castells?

Força, equilibri, valor i seny. Són treball en equip per assolir un objectiu comú.

Hi ha colles castelleres a altres zones del món?

Sí. Hi ha els *govindes*; no són ben bé castellers perquè és un art propi de certes regions de l'Índia, però sorprenentment s'hi assemblen molt. Fins i tot hem fet castells junts.

Creus que els castells arribaran a més països del món?

Sens dubte. Tenim propostes del Brasil i d'Israel per fer el mateix que hem fet a Xile. Tal com un dia ens van arribar de l'estranger esports com el futbol, el bàsquet o l'hoquei, els castells s'exportaran a moltes zones del món perquè, a part del caliu humà de les colles castelleres, és un art estèticament atractiu: són torres humanes.

Quina sensació teniu després de la vostra experiència a Xile?

N'estem molt orgullosos. Primer, per tenir la capacitat organitzativa de desplaçar 150 persones a l'altra punta del món i, segon, per haver contribuït a internacionalitzar els Països Catalans a través dels castells. Tot un somni.